

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: O Jesu! troens dyre skat,

Citation: Brorson, Hans Adolph: "O Jesu! troens dyre skat," i Brorson, Hans Adolph: *Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951*, 1951-56, s. 359. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson01-shoot-workid138988/facsimile.pdf> (tilgået 08. marts 2024)

Anvendt udgave: *Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951*

Nr. 121.

Mel. Alleeneste Gad i himmerig.

252 O JEsu! troens dyre skat,
 Begyndelse og ende,
 O søde JEsu! lær mig, at
 Jeg troen ret kand kiende,
 Den troe, som har dig sely i favn,
 Fra den, som har vel troens navn,
 Men er dog død og intet.

2. Lær mig at sette al min liid
 Paa GUD min kiere Fader
 Og dig, som er saa mild og blid
 Mod dem, som synden hader,
 Og paa den Hellig Aand vor skat,
 Ved dig bestandig dag og nat,
 Tre-enig GUD! at hænge.

3. Lad mig din naades rette art
 Og vise orden kiende,
 At den i dig har ingen part,
 Som vil sig ey omvende,
 Men søde JEsu! vær og bliv
 Min vey, min sandhed og mit liv
 Paa troens rette bane.

4. Lad mig ey troe, hvad verden troer,
 Som viisdoms vey forsager,
 Men lær mig, at jeg af dit ord
 Den rette mening tager,
 Og bliver klippe-fast derved,
 Til livets sidste stund og sted,
 Dit ord og navn til ære.

Nr. 121. HJ+7.

Nr. 121. Oversættelse: O Gottes Sohn, Herr JEsu Christ, D. Denicke, Schr. s. 781. Omtalen af den døde tro (v. 1), verdens tro (v. 4), hadet til synden (v. 2), omvendelsesiravet (v. 3), Satans snarer (v. 7) findes ikke i originalen, så salmen har i Brorsons gengivelse fået et noget skarper prag. — 1, 2: Joh. Ab. 22, 13. — 3, 6: Joh. 14, 6. — 4, 2: *forsøger*] fornægter, siger sig løs fra.

5. For alting lad din død og blod
 Mig trøste allevegne,
 At jeg mig med et trøstigt mood
 Din værdskyld kand tilegne,
 At leve og at døe derpaa,
 Og agte hele verden saa
 Ey værd engang at nævne.

6. Og naar min troe befindes svag
 Blant mange stød og hinder,
 Saa hielp, at som den lyse dag
 Hun snart igien oprinder.
 Pust op igien den rygend' brand,
 Og set det knuste rør i stand
 Ved Aandens kraft og glæde.

7. Hielp! at jeg vaager dag og nat   253
 Mod satans mange snarer,
 Og, ved din naade, troens skat
 Til sidste stund bevarer,
 At findes reen og uden stød,
 For GUD retsindig til min død,
 Som det dig kand behage.

8. Boe selv ved troen i min aand,
 At troen stærk kand blive,
 Alt meer og meer faae overhaand,
 Og mange frugter give,
 I trang at være uforsagt,
 Og stræbe ret af al min magt,
 Min næste got at gjøre.

9. For alting, naar det gielde vil
 Ved livets maal og ende,
 Da hielp, at jeg i troen til
 Dig ret mig veed at vende,

5, 1 og 8, 1: *for alting!* frem for alt. — 5, 4: *værdskyld!* fortjeneste. — 6, 2: *stød!* hændring, modgang. — 6, 5-6: Es. 42, 3; Mt. 12, 20. — 7, 5: *stød!* anstød. — 8, 1: Ef. 3, 17.

Og fast mig holder ved din død,
Saa bliver troens ende sød,
Og al min jammer endes.

10. O JESU! du som troens gaist
Min siel har ladet kiende,
Ach! lad den aldrig blive mist,
Men hielp den til at brænde,
Hvad du har selv begyndt, fuldføer,
At jeg til sidst i troen døger,
Og faaer en salig ende.

Nr. 122.

Mel. O GUD! Du fromme GUD etc.

Forsøger eder selv, om I i troen ere,
Om I ved troens kraft i hiertet JESUM hære,
Og om I følge ham i kors taamodig ind,
I kierlig ydmyghed og troens rene sind.

254 2. Vor troe, den er et lys i hiertet dybt forborgen,
Som bryder døyelig frem, ret som den klare morgen,
Gjør sielen som en dag, anseelig, døyelig, riig,
Nye, ret forandret og i sindet JESU liig.

3. Hun øser altid af sin JESU rige gaver,
Og deler gjerne med sin næste hvad hun haver,
I JESU kand hun faae meer, end hun har behov,
Hun bliver fuld, dog alt til HERrens pris og lov.

4. Hun tviler ey at faae, hvad GUD i ordet lover,
Og derfor frisk sig ind i kors og modgang vover,
Thi troen føder haab, af det hun har og seer,
Gjør sig forsikret om, at finde altid meer.

10, 7: en salig ende] et saligi Ende II.
Nr. 122. HJ 7: 1, 3: følge] følger H. 3, 4: iav] tof J²: 4, 1: tviler] tviler J¹.

10, 5: FIL 1, 6.
Nr. 122. Oversættelse. Versucht euch doch selbst, fortätter?, Schr. s. 767. — 1, 1-2:
2. Kor. 13. 5. — 1, 7: forsøger] prov. — 1, 3-4: Mt. 10, 38; 16, 24. — 3, 1: hun] troen.